

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-4Csp/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2523200681
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Greguš, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2523200681.5

Rozhodnutie

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Jozefom Gregušom, PhD., LL.M., v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, v zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: Y. H., B.: XX.XX.XXXX, X. L.Š., o zaplatenie 1.734,59 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.734,59EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.734,59 EUR od 29.09.2020 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100,00 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 26.04.2023 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.734,59 EUR s príslušenstvom a náhradou trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že ako právny nástupca spoločnosti S. K. V. a.s., IČO: XX XXX XXX, so sídlom Hlavné námestie XX, 060 01 W., uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len: „zmluva“), ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len: „VOP“). Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 4.000,00 EUR. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 111,74 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 6.704,04 Eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 4.817,00 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom zo dňa 26.07.2020 - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.09.2020 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 23.09.2020 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 ObZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 1.734,59 Eur.

3. Žalobca ku svojej žalobe priložil listinné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, a to notársku zápisnicu o zlúčení pôvodného oprávneného a žalobcu, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, zmluvu o poskytovaní služieb 28.09.2016, predžalobnú upomienku zo dňa 26.07.2020, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.09.2020, prehľad splátok a úhrad žalovaného.

4. Na základe skutočností tvrdených žalobcom v jeho žalobe Okresný súd Trnava vydal platobný rozkaz, sp. zn.: PN-4Csp/14/2023-67 zo dňa 21. júla 2023, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel (ďalej len: „platobný rozkaz“). Nakoľko sa platobný rozkaz nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk, Okresný súd Trnava na základe uznesenia sp. zn.: PN-4Csp/14/2023-76 zo dňa 29. novembra 2023 platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu. Súčasne Okresný súd Trnava na základe uznesenia sp. zn.: PN-4Csp/14/2023- 112 zo dňa 28. marca 2024 rozhodol, že pripúšťa zmenu subjektu na strane žalobcu z pôvodného žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava - mestská časť Ružinov na nového žalobcu: N. U., s.r.o., N.: XX XXX XXX, so sídlom T. XX, XXX XX X. - U. T.

5. Následne bol žalovaný na základe uznesenia Okresného súdu Piešťany, sp. zn.: PN-4Csp/14/2023-77 zo dňa 29. novembra 2023 vyzvaný, aby sa v stanovenej lehote písomne vyjadril k vyjadreniu žalobcu. Žaloba žalobcu spolu s jej prílohami a uznesením bola žalovanému doručená prostredníctvom úradnej tabuli súdu a webovej stránky na základe § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len: „Civilný sporový poriadok“). Žalovaný v stanovenej lehote nezaslal konajúcemu súdu svoje vyjadrenie, k žalobe žalobcu sa nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel a nenavrhol súdu žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

6. Podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku: „v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.“

7. Podľa 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.“

8. Podľa 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.“

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, pričom si z vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový stav: žalobca ako právny nástupca spoločnosti S. K. V. a.s., IČO: XX XXX XXX, so sídlom Hlavné námestie XX, 060 01 W., ako právny nástupca spoločnosti S. K. V. a.s., IČO: XX XXX XXX, so sídlom Hlavné námestie XX, 060 01 W., uzatvoril so žalovaným zmluvu, ktorej súčasťou sú VOP. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 4.000,00 EUR. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 111,74 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 6.704,04 Eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 4.817,00 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom zo dňa 26.07.2020 - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.09.2020 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 23.09.2020 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia

premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 ObZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 1.734,59 Eur.

10. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len: „Obchodný zákonník“) platí, že: „zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

11. Podľa § 499 Obchodného zákonníka platí, že: „za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.“

12. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka platí, že: „od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.“

13. Podľa § 503 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka platí, že: „záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.“

14. Podľa § 290 Civilného sporového poriadku platí, že: „spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

15. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len: „Občiansky zákonník“) platí, že: „spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu (pozn. súdu: právny režim), ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.“

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že: „ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“

17. Zmluva o úvere ja ako zmluvný typ upravená v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Nakoľko je však právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými spotrebiteľským právnym vzťahom, je nevyhnuté v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka prednostne aplikovať na tento právny vzťah ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že uvedená zmluva o splátkovom úvere je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, keďže text zmluvy bol vopred pripravený, žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o splátkovom úvere vystupoval ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a zároveň ako veriteľ, keď poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a úver bol žalovanému poskytnutý za iným účelom, ako za účelom

výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. S poukazom na vyššie uvedené súd na predmetný právny vzťah prednostne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka.

18. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka platí, že: „zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.“

19. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že: „pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.“

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka platí, že: „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

21. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka platí, že: „záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.“

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka platí, že: „ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len: „zákon o spotrebiteľských úveroch“): „spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu^{1b}) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.“

24. Súd posúdil právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako spotrebiteľský právny vzťah, ktorý vznikol na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na prednostnú aplikáciu Občianskeho zákonníka pred normami obchodného práva súd poskytnutý úver posúdil ako zmluvu o pôžičke v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka. Súčasne súd zmluvu o pôžičke posúdil ako spotrebiteľský úver poskytnutý v zmysle § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom táto zmluva má súčasne charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním svojho dlhu zo zmluvy o pôžičke, žalobcovi vznikol zákonný a zmluvný nárok na uplatnenie tohto dlhu voči žalovanému.

25. Podľa článku 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku platí, že: „právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.“

26. K základnému rozloženiu dôkazného bremena (onus probandi) v civilnom sporovom konaní a k procesným následkom stavu non liquet sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky. Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k.: I ÚS 24/2019 zo dňa 09. júna 2020 platí, že: „civilné sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, v súlade s ktorou je úspech procesnej strany definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňou nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Z prejednacej zásady potom následne

vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého každá strana je povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorá je pre ňu priaznivá a ktorej sa domáha. Strana domáhajúca sa týchto právnych následkov ponese aj nepriaznivé dôsledky stavu non liquet (neobjasneného určitého skutkového stavu, resp. určitej relevantnej skutočnosti), teda procesných následkov toho, ako keby bolo zistené, že k naplneniu skutkových predpokladov hypotézy právnej normy, ktorej účinkov sa domáhala, nedošlo.“

27. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: 8 Cdo/140/2018 zo dňa 11.09.2011 platí, že: „dôkazné bremeno je inštitútom práva procesného, pretože je nerozlučne spojené s civilným sporovým konaním a prejavuje sa vo výsledku sporu. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku náležite uviedol, na základe akých skutočností dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, čo malo v danej veci za následok zamietnutie žaloby. Dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, v ktorého záujme je preukázanie pravdivosti ním tvrdených skutočností, zakladajúcich ním tvrdené právo. Na druhej strane žalovaného zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní skutočností, ktoré vylučujú existenciu uplatňovaného práva, ak jeho existenciu žalobca preukázal (tak napr. rozhodnutia sp. zn. 2 Cdo 256/2012 a 6 Cdo 95/2011).“

28. Žalovaný počas celého civilného sporového konania zostal pasívny. Na svoju procesnú obranu sa k žalobe žalobcu nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel, neoznačil žiadny dôkazy, čo by len čiastočne oslabovali uplatnené právo žalobcu v tomto konaní. Na pojednávaní konanom dňa 01.07.2024 sa osobne nezúčastnil a svoju neúčasť na tomto pojednávaní riadne a včas neospravedlnil. Z uvedeného dôvodu súd považoval ostatné skutkové tvrdenia zo strany žalobcu za nesporné. Žalovaný tak neunesol bremeno tvrdenia skutočností a následne dôkazné bremeno tvrdených skutočností, ktoré by čo i len čiastočne vylučovali existenciu uplatneného práva žalobcu v tomto konaní.

29. Aj keď žalovaný zostal počas celého civilného sporového konania pasívny, súd pristúpil k ex offico analýze predloženej spotrebiteľskej zmluvy. Súd po preskúmaní zmluvy dospel k právnomu záveru, že predmetná zmluva spĺňa všetky minimálne zákonné náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a v § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka.

30. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len: „Nariadenie vlády“): „výška úrokov z omeškania je opäť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

31. Súd súčasne preskúmal zákonnosť uplatnených úrokov z omeškania a dospel k právnomu záveru, že žalobca si zákonné úroky z omeškania uplatnil v správnej výške podľa noriem občianskeho práva. Nakoľko sa žalovaný dostal s úhradou svojho peňažného záväzku do omeškania, žalobca si v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplatnil zákonné úroky z omeškania, pričom ich výška 5,00 % ročne bola žalobcom správne určená v súlade s § 3 Nariadenia vlády. Je tomu tak preto, pretože v čase začiatku omeškania žalovaného s platením svojho peňažného záväzku bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 5,00 %, ktorá sa v zmysle § 3 Nariadenia vlády zvyšuje celkovo o päť percentuálnych bodov (0,00 % + 5,00 % = 5,00 % úrok z omeškania).

32. Podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku platí, že: „lehoty na plnenie je tri dni a plynú od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“

33. Súd v tomto prípade určil žalovanému lehotu na plnenie 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

34. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností a súčasne po podrobnej právnej analýze tohto sporu konajúci súd dospel k právnomu záveru, že žalobe žalobcu je potrebné vyhovieť a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku. Následne sa súd zameril na rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania.

XX. Podľa § 251 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.“

36. Podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku: „súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

37. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku platí, že: „o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

38. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku platí, že: „o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

39. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku v zmysle zásady pomeru úspechu vo veci uvedenej v § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ich náhradu priznal žalobcovi v rozsahu 100,00 % voči žalovanému, pretože žalobca mal vo veci úspech v plnom rozsahu, nakoľko súd vo výroku č. I. tohto rozsudku vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu. V predmetnom spore mal žalobca hrubý úspech 100,00 % a hrubý úspech žalovaného bol 0,00 %, z čoho jednoznačne vyplýva konečný čistý úspech žalobcu 100,00 % ($100,00 \% - 0,00 \% = 100,00 \%$). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100,00 %, o čom konajúci súd rozhodol vo výroku II. tohto rozsudku.

40. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

41. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 a § 357 písm. m) Civilného sporového poriadku).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa § 48 a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.